

ਅਧਿਯਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਰਿਸਰਚ
ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਅਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਮਾਰਚ 24, 1995

[ਪੀ.ਬੀ. ਸਾਵੰਤ ਅਤੇ ਐਸ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਨਾਇਬ ਨਿਆਂਕਾ]

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 : ਐਂਟਰੀ 66 ਲਿਸਟ I ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 25 ਲਿਸਟ III ਸ਼ਿਡਿਊਲ VII—ਐਂਟਰੀ 66 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ—ਚੋਵਾਲੀਵੀਂ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ—ਐਂਟਰੀ 25 ਲਿਸਟ III—ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਮੇਤ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ—ਫੈਸਲਾ: ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

ਲੇਖ 254—ਲਿਸਟ III ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ—ਰਾਜ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਰੋਧ—ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤਬ ਤੱਕ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਲੇਖ 254(2) ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਨਾ ਜਾਵੇ—ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੂਰਵ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਸ਼ਚਾਤ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ—ਵਿਰੋਧ ਵਿਚਕਾਰ—ਫੈਸਲਾ: ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਿੱਖਿਆ : ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1987:

ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ—ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਾ—ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ।

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 : ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ—ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ—ਅਸੰਗਤੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਐਕਟ ਬੇਅਸਰ—ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ—ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ—ਅਜਿਹੇ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਨਾ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ—ਰਾਜ ਅਜਿਹੇ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀਆਂ/ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ—ਰਾਜ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਿਛੋੜਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1976 : ਨਿਯਮ 2(b)—ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ—ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੇਧ ਕੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 : ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੂਰਵ ਕਾਨੂੰਨ—ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ—ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ—ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ—ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਮੁਹਾਵਰੇ : "ਸਮਨਵਯ"—ਅਰਥ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ।

"ਕਾਲਜ"—ਦਾ ਅਰਥ।

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਧੀਨ, ਨਵੇਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ • ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿੱਜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ

ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਉੱਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੋ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾਵੇ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਵੀ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ।

ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ੋ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਕੀਤੀ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਓਂ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਆਈ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਲ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਤ ਜਾਂ ਅਸੰਬੰਧਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਪਰਯਾਪਤ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਪਣੇ ਅਧੀਨ ਲੈਣ ਦਾ ਬੋਝ ਉਠਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਅਦਾਲਤ

ਫੈਸਲਾ: 1.1. ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪੈਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਨੁਚਿੱਤ 254 ਇਸ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੂਰਵ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਅਨੁਚਿੱਤ 372 ਦੇ ਵਰਤੂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਛਾਣ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

1.2. ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਨੁਚਛੇਦ 254 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

1.3. ਵਿਰੋਧ ਤਬ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ।

1.4. ਇਹ ਤਾਇਨਾਤ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

2.1. ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 (ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ) ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸਮਨਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਗੁਣਵੱਤਾ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਟ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਖਾਸ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ

ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੀ ਸੂਚੀ III ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਹ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ।

2.2. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਆਪਣੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ (ਬਾਅਲੀ-ਦੂਜੀ ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1976 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਕੋਰ ਉੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 11 ਨੂੰ ਸੂਚੀ II ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੂਚੀ III ਦੀ ਨਵੀਂ ਐਂਟਰੀ 25 ਵੀਂ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਸਮਨਵਿਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਸਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ।

2.3. ਸੰਘ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਸਮਨਵਯ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਜਨਾ, ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਪੈਟਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਨਵਯ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ "ਸਮਨਵਯ" ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਸਰਬਵਿਆਪੀ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਮਜਬੂਰੀ ਦੇ ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ, ਇਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰੀ ਅਸਰ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

2.4. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਚਾਲੀ-ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 11 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਚਾਲੀ-ਦੂਜੀ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 372 ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐਨੈਕਟਮੈਂਟ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਨੁਮਾਨਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

3.1. ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 (ਰਾਜ ਐਕਟ) ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਨਾਲ ਓਵਰਲੈਪ ਅਤੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ।

3.2. ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1976 ਦੇ ਨਿਯਮ 2(b) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਮਤਲਬ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅੱਜ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਐਕਟ, ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਸਮੇਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੈਕਸ਼ਨ 1(3) ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8) ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪੀ. ਕਸਿਲਿੰਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ.ਜੀ. ਕਾਲਜ ਆਫ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ; [1995] 2 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 1061, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4.1. ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 (ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ) ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਕੋਸਟੀਚੂਸ਼ਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 372 ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਵਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਸਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਟੱਕਰਾਅ ਅਤੇ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ

ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ। ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਕੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਦਾਖਲ ਕੋਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

4.2. ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਹ ਚਾਲੂ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਸੰਬੰਧਤਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

5.1. ਜਿਹਨਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤਾ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਨਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਨਕ, ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਮਨਵਿਤ ਅਤੇ ਇਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਨਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅਲੰਮਨਾਈ, ਸਿੱਰਲੇਖਾਂ, ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਨਕ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਨਕ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਾਨਕ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਹੈ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਨਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦਾ ਤਰਕ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਟਿਕਾ ਰਾਮਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ., [1956] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 393, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਜੀ.ਪੀ. ਸਟਿਵਰਡ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਕੇ. ਰਾਏ ਚੌਧਰੀ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1939) ਕੈਲ. 629, ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

5.2. ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਸਥਿਤੀਆਂ/ਸੀਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਘੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

5.3. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀਆਂ/ਸੀਟਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਾ ਦੇਣ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਖਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ।

5.4. ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੇਰਸਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡ ਘੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕੇਰਸ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਸਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕੋਸਲ ਨਾਲ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਪਦੰਡ ਉੱਚੇ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੋਸਲ ਦੁਆਰਾ

ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ।

6.1. ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਇਕ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਅਕੇਲੀ ਹੀ ਇਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ।

ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੰਗਨਾਥ ਮੁਧੇਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1963] ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 112; ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਵੂ ਨਰੇਂਦਰਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ., [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 699; ਡਾ. ਅੰਬੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ. ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ.ਐਮ. ਕਾਲਜ, ਮੀਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ., [1987] 1 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 661 ਅਤੇ ਉਸਮਾਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, [1987] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 949, ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਆਰ. ਚਿਤਰਲੇਖਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1964] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 368, ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

6.2. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਉ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਮੁਕੱਦਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਧਾਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣਾ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲੇਟ ਜੁਰਿਸਡਿਕਸ਼ਨ : ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1634-35 ਦੇ 1990 ਆਦਿ. ਆਦਿ.

ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 23.11.89 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਨਾਲ ਜੱਜਮੈਂਟ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ। ਡਬਲਿਊ.ਏ. ਨੰਬਰ 793-94 ਦੇ 1989।

ਐਮ.ਕੇ. ਬੈਨਰਜੀ, ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ, ਸੀ. ਸੀਤਾਰਾਮਿਆਹ; ਏ.ਕੇ. ਗਾਂਗੁਲੀ, ਪੀ.ਪੀ. ਰਾਓ, ਐਮ.ਐਨ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਮਾਨੀ, ਸੀ.ਐਸ. ਵੈਦਿਆਨਾਥਨ, ਕੇ. ਪਰਾਸਰਨ, ਐਸ.ਸੁਬਰਮਨੀਅਮ, ਜੀ. ਵਿਸ਼ਵਨਾਥ ਅਯਰ, ਕੇ.ਆਰ. ਨਾਗਰਾਜ, ਗੌਰਵ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ. ਮਾਰੀਆਰਪੁਥਮ, ਡਬਲਿਊ.ਏ. ਕਾਦਰੀ, ਮਿਸ ਅਰੁਣਾ ਮਾਥੁਰ, ਸੁਦਰਸ਼ ਮੇਨਨ, ਕੇ.ਵੀ. ਮੇਹਨ, ਬੀ.ਕੇ. ਪ੍ਰਸਾਦ, ਨਵੀਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਐਸ. ਵਾਸਿਮ ਕਾਦਰੀ; ਡਾ. ਏ. ਫ੍ਰਾਂਸਿਸ ਜੁਲੀਅਨ, ਵੀ. ਬਾਲਾਚੰਦਰਨ, ਐਨ. ਸੁਧਾਕਰਨ, ਡਬਲਿਊ.ਸੀ. ਚੋਪੜਾ, ਏ.ਵੀ. ਰੰਗਮਾਨੀ, ਐਸ.ਆਰ. ਸੇਤੀਆ, ਆਰ.ਪੀ. ਸ੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਵੀ.ਕੇ. ਵਰਮਾ, ਮਿਸ ਸੁਸ਼ਮਾ ਸੂਰੀ ਅਤੇ ਕੇ.ਆਰ. ਚੌਧਰੀ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਵੰਤ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1987 [ਇਸਨੂੰ ਅੱਗੇ "ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ" ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ] ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜਵਾਬੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਜੋ ਕਿ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

2. ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 1634-35/1990 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਰੁੱਖਾਂਗੇ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਸਿੱਖਿਆ, ਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਜੀ.ਓ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 429 ਮਿਤੀ 17 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1984 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਿੱਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਨਵੇਂ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਖੋਲਣ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬਦੇਹ, ਭਾਵ, ਅਧਿਯਮਨ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਰਿਸਰਚ

ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ [ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਟਰੱਸਟ] ਨੇ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਨੀਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸਵੈ-ਵਿੱਤਪੇਸ਼ਿਤ ਨਿੱਜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਖੋਲਣ ਲਈ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਧਰਮਪੁਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹਸੂਰ ਵਿੱਚ ਅਧਿਯਮਨ ਕਾਲਜ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਸਟਾਈਲ ਹੇਠ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਖੋਲਣ ਦੀ ਆਗਿਆ 9 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ। ਆਗਿਆ ਸੀ ਤਿੰਨ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਰ ਸਾਲ 180 ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਭਾਵ, ਹਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਸੱਠ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਵਿੱਚ [ਅ] ਮਕੈਨੀਕਲ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ, [ਬ] ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕਸ ਅਤੇ ਕਮਿਊਨੀਕੇਸ਼ਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ [ਸੀ] ਕੰਪਿਊਟਰ ਸਾਇੰਸ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਆਪਣੀ ਪਸੰਦ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਦਾਖਲੇ ਦੇ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਦਾਖਲਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਬਾਕੀ 50 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸੀਟਾਂ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚੋਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਕਾਲਜ ਖੋਲਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਚਲ ਅਤੇ ਅਚਲ ਜਾਇਦਾਦ ਸਮੇਤ ਧਰਮਦਾ ਅਤੇ ਨਕਦ ਸੰਤੁਲਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲੈ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਆਗਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ 18 ਜੂਨ, 1987 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਲਈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਕਾਲਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਿੰਗ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ 5 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 21 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਉੱਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1987-88 ਲਈ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦਿੱਤੀ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੀ.ਈ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਆਗਿਆ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਦਾਖਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

3. ਕਾਲਜ ਜੁਲਾਈ 1987 ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਿਆ। 17ਵੀਂ ਸਤੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ ਬੀ.ਈ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ 5ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 1987 ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। 24ਵੀਂ ਨਵੰਬਰ, 1988 ਨੂੰ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1989-90 ਲਈ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੀ.ਈ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸ ਲਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਬੀ.ਈ. ਡਿਗਰੀ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਮਾਰਚ 1989 ਵਿੱਚ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਧਾਰਭੂਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਅਗਾਊਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਅਧਾਰਭੂਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਸਬੰਧੀ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ।

4. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, 27ਵੀਂ ਮਾਰਚ, 1989 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਤਪੇਸ਼ਿਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ। ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਉੱਤੇ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ 16ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਦਰਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਮੰਗੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਆਗਿਆ ਕਿਉਂ ਨਾ ਵਾਪਸ ਲਈ ਜਾਵੇ।

ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮਈ 1989 ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1989-90 ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਾਲੀ ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀ। ਇੰਸਪੈਕਸ਼ਨ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ

ਸਾਲ 1989-90 ਲਈ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸ਼ੇ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲਾਂ, 1987-88 ਅਤੇ 1988-89 ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਕਿਉਂ ਨਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਮਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ 25ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੇਡਰ ਦੇ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਚੈਪਟਰ XXVI ਦੇ ਸਟੈਚੂਟ 44[A] ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1987-88 ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1988-89 ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। 26ਵੀਂ ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਭੇਜਿਆ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1989-90 ਲਈ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਰਜ਼ੀ ਮਾਨਤਾ ਲਈ ਬੇਨਤੀ 1989-90 ਲਈ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਦੇ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ। ਸੰਚਾਰ ਵੀ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ 1987-88 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਰਧਾਂਜਲੀ ਅਤੇ 1988-89 ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ।

ਇਸ ਲਈ, ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅੱਗੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨੰਬਰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10222 ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੂੰ 16 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਸਦੇ ਦਿਖਾਓ ਕਾਰਨ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ। ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦਾ ਨੰਬਰ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10233 ਸੀ ਸਾਲ 1989 ਵਿੱਚ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਨ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਲਈ। ਮਾਨਵ ਸੰਸਾਧਨ ਵਿਕਾਸ ਮੰਤਰਾਲਾ [ਕੇਂਦਰੀ] ਅਤੇ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਲੰਬਿਤਾ ਦੌਰਾਨ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਲਜ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਮੀਆਂ ਬਾਰੇ ਰਿਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਕੋਰਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿਪੋਰਟ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਤੱਕ ਮੁਹੱਈਆ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈਆਂ। ਇੱਕ ਆਮ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10222/1989 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖਿਲਾਫ ਸੀ ਅਤੇ ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 10233/1989 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਖਿਲਾਫ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਆਪਣੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਹਾਈ ਪਾਵਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰਸਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਫਾਰ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ [ਛੋਟੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ 'ਕੌਂਸਲ'] ਨੂੰ ਭੇਜਣਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ, ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੌਂਸਲ 'ਤੇ ਲਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਨਾਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜੱਜ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਰ, ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਰੇਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਵੱਖਰੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਬੰਧਨ ਦੇਣ ਲਈ ਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ, ਅਰਥਾਤ ਕਿ ਟਰੱਸਟ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਲਈ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜਤਨ ਉਸਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਮਤਾ ਵੈਧ ਸੀ।

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਦੁਖੀ, ਟਰੱਸਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ ਦੌਰਾਨ ਵੀ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦਾ ਮਤਾ 21 ਜੁਲਾਈ, 1989 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਰਿੱਟ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਵੀ

ਕਿਹਾ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਹਾਈ ਪਾਵਰ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਮਾਨਤਾ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਉਹੀ ਜੋ ਮੰਨਣਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸੰਚਾਰ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਤ ਨੰਬਰ 18 ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ, 1987 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਸਥਾਈ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀ ਤਤਕਾਲੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ [ਮੌਜੂਦਾ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਪੂਰਵਗਾਮੀ] ਜੋ ਕਿ ਏ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਾਰਚ, 1988 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇਹ ਨਾ ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

5. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਗੱਲ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਹੈ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਸੰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1976 [ਛੋਟੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਰਾਜ ਐਕਟ'] ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਭਾਵ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1976 ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 [ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ 'ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ] ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਟੈਚਿਊਟ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਦਾ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

6. ਅਸੀਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਖੇਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 66 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"66. ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਕਾਂ ਦੀ ਸਮਨਵਿਤਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ।"

ਇਹ ਐਂਟਰੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਤੋਂ ਹੀ ਅਪਰਿਵਰਤਿਤ ਰਹੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ [ਚੋਵਾਲੀਵਾਂ ਸੋਧ] ਐਕਟ, 1976 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜੋ ਕਿ 3 ਜਨਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ, ਲਿਸਟ II, ਯਾਨੀ ਰਾਜ ਲਿਸਟ ਵਿੱਚ ਐਂਟਰੀ 11 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ:

"ਸਿੱਖਿਆ ਸਮੇਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਲਿਸਟ I ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਪ੍ਰਵਧਾਨਾਂ ਅਧੀਨ।"

ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 63 ਬਨਾਰਸ ਹਿੰਦੂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ ਮੁਸਲਿਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ; ਆਰਟੀਕਲ 371-ਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਯਾਨੀ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਕਤ ਲਿਸਟ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 64 ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਆਂਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਪੇਸ਼ਿਤ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਹੱਤਵ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਐਂਟਰੀ 65 ਕੇਂਦਰੀ ਏਜੰਸੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ [ਅ] ਪੇਸ਼ੇਵਰ, ਵਿੱਤੀਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਸਮੇਤ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ; ਜਾਂ [ਬ] ਖਾਸ ਅਧਿਐਨਾਂ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੇ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਲਈ; ਜਾਂ [ਸੀ] ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਵਿਗਿਆਨਕ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸਹਾਇਤਾ।

ਲਿਸਟ III, ਯਾਨੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਸਟ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25, ਉਕਤ ਦੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ।

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੋਧ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ:

"ਲੇਬਰ ਦੀ ਵੇਕੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ।"

ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

"ਸਿੱਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੈਡੀਕਲ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਲਿਸਟ ਆਈ ਦੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ 63, 64, 65 ਅਤੇ 66 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ; ਲੇਬਰ ਦੀ ਵੇਕੇਸ਼ਨਲ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ।"

ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਜੋ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ:

ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਲੀਵਾਂ ਸੇਧ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਲਿਸਟ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 11 ਉਸ ਸਮੇਂ ਵੀ, ਹੇਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੇਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਕੋਰ ਉੱਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਦਲਾਅ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 11 ਨੂੰ ਲਿਸਟ II ਤੋਂ ਕੱਢ ਕੇ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਸਟ III ਦੀ ਨਵੀਂ ਐਂਟਰੀ 25 ਵੀ, ਹੇਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਲਿਸਟ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 66 ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਮਿਆਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਉੱਚਿਤ ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਨਿਪਟਾਂਗੇ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਆਰਟੀਕਲ 246, 248 ਅਤੇ 254 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਵੱਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਾਂਗੇ ਜੋ ਅਧਿਆਇ I ਦੇ ਭਾਗ II ਵਿੱਚ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇਹਨਾਂ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਦੀ ਵਿਸਥਾਰਤ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਇਹਨਾਂ ਆਰਟੀਕਲਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਵਾਂਗੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਇਕ ਫੈਸਲਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਸਾਮਣੇ ਆਇਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੀ ਮੌਜੂਦਾ ਚਰਚਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 246 ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ: ਕਿ ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਲਿਸਟ I ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਲਿਸਟ II ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਲਿਸਟ I ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਦ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਸੰਸਦ ਕੋਲ ਭਾਰਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਲਈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਲਿਸਟ II ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 248 ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਸੂਚੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ ਇਹ ਇਕ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਬਾਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ- ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 97 ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਵਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਜੋ ਸੂਚੀ III ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੁਰਾਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਰਾਜ ਦਾ, ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸ ਰਾਜ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ, ਸੋਧਣਾ, ਬਦਲਣਾ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨ

ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰਾਜ। ਤਤਕਾਲੀ ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਪੁਰਵ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਵਿਰੋਧ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਧਾਰਾ 372 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜਿਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੂਬਾਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੁਝ ਨਿਆਂਕਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰੀ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਉਪਰੰਤ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਟੀਕਲ 254 [1] ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਾਂਤੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ 254 [1] ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"254 [1]. ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅਸੰਗਤਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਨਾ...ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਰੱਦ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਅਪਵਾਦ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 254(1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰਿਪਗ- ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬਣੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਨੈਨਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਧਾਰਾ 254 (1) ਦੇ ਦੂਜੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਸਿਰਫ ਵਿਚਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਬਦਨਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਸਮਵਰਤੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਛੇਦ 254 (1) ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬੇਲੋੜੀ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਵ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੂਬਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

7. ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉੱਥੇ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਸੂਚੀ। ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 'ਤੇ ਉਕਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਉੱਥੇ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਸਟੇਟ ਐਕਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ।

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਕਨੀਕੀ ਲਈ ਇੱਕ ਆਲ ਇੰਡੀਆ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ [1] ਦੀ ਸਹੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ ਅਤੇ ਤਾਲਮੇਲ ਵਾਲੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ [iii] ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਗੁਣਾਤਮਕ ਸੁਧਾਰ, [iiii] ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਉਚਿਤ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਅਤੇ [iv] ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ (ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2[g], 2[h] ਅਤੇ 2[i] ਕ੍ਰਮਵਾਰ 'ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ', 'ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ' ਅਤੇ 'ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ' ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

"2. ਸਿੱਖਿਆ, ਖੋਜ ਤਕਨੀਕ, ਵਾਸਤੁਕਲਾ, ਸ਼ਹਿਰ ਯੋਜਨਾ- ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਲਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਲਪਾਂ ਦੇ "x x x" ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਮਈ ਵਿੱਚ ਸਿਲ, ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਿਕਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ- ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ;

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ (ਐਫ) ਅਧੀਨ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1956 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੋਣਾ

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕੇ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ

ਸਕੇ ਪੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੰਯੋਜਨ ਨਾਲ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ 3 (1) ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕੌਂਸਲ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਬਣਤਰ ਨਾਲ ਨਿਜਿੱਠਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਅਸੀਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ [4] ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਉਕਤ ਰਚਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

“(4) ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਨਾਮਤ :-

X X X X

(j) ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਆਫ ਸਟੇਟਸ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(k) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਵਾਲਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇ;

ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ;

(l) ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਵਣਜ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਮੈਂਬਰ;

[ਐਮ] ਸੱਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰ ਸਕੇ:-

[i]

[ii] ਭਾਰਤੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ;

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਤਰਾਲਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਿੱਖਿਆਵਿਦ, ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਰਾਜ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਿੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀਆਂ, ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸਕੱਤਰਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣਗੇ। ਧਾਰਾ 7 ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹਾਇਤਾ ਜਾਂ ਸਲਾਹ ਲਈ ਕਹਿਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸਨੂੰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕੇ।

ਐਕਟ ਦੇ ਚੈਪਟਰ III ਵਿੱਚ ਨੈਸ਼ਨਲ ਟੀਚਰਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਕਤ ਚੈਪਟਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਕਾਰਜਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਵੀ ਕਦਮ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ ਉਹ ਚੁੱਕਣ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਵਿੱਚ,

[b] ਸਾਰੇ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਿਕਸ਼ਣ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਸਮਨਵਿਤ ਕਰਨਾ;

X X X

[f] ਅਧਿਆਪਕ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਉਦਯੋਗ ਅਤੇ ਆਮ ਭਾਈਚਾਰੇ ਵਰਗੇ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਿਸਟਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਲਿੰਕੇਜ ਨੂੰ ਬਢਾਵਾ ਦੇਣਾ;

[g] ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਿਸਟਮਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨਾ, ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਸਟਾਫ ਵਿਕਾਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਢਾਂਚਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ;

[h] ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਲਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਨਵੀਨਤਾਮਈ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਕਰਨਾ; A

[i] ਕੋਰਸਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮਾਂ, ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਸਟਾਫ਼ ਪੈਟਰਨ, ਸਟਾਫ਼ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਗੁਣਵੱਤਾ ਸਿੱਖਿਆ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਿਆਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ;

[j] ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈ-ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ;

[k] ਨਵੀਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ;

[l] ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਕੇਂਦਰ ਸ਼ਾਸਿਤ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਨ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ;

[m] ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਨਾ;

[n] ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਪਾਰੀਕਰਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ;

E

[o] ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ;

[p] ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ;

[q] ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਰਸਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ;

[r] ਕੌਂਸਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸੰਗਠਨਾਂ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ, ਏਸੋਸੀਏਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਅਤੇ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਨਾ;

[s] ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕੋਰਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਐਲਾਨਣਾ;

[u] ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਅਕੈਡਮਿਕ ਟੈਲੇਂਟ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਸਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ, ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ, ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ;"

ਧਾਰਾ 11 ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਵਿੱਤੀ ਲੋੜਾਂ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ,

ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਅਤੇ ਖੋਜ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਸਕੇ। ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਹੈ, ਜੋ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਕੌਂਸਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹੋਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਟੈਕਨੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਬੋਰਡ ਆਫ ਅੰਡਰ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਇਨ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀਆਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਇਹ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਟੱਡੀਜ਼ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 12 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਡਲ ਕਰਿਕੂਲਮ, ਮਾਡਲ ਸਹੂਲਤਾਂ ਅਤੇ ਕੋਰਸਾਂ ਦੀ ਸਟਰੱਕਚਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਧਾਰਾ 14 ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਚਾਰ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ; ਵਿਜ਼., ਉੱਤਰੀ, ਦੱਖਣੀ, ਪੱਛਮੀ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਦਫਤਰ ਕਾਨਪੁਰ, ਮਦਰਾਸ, ਬੰਬਈ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ। ਇਹ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਯੋਜਨਾ, ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 20 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਉੱਤੇ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਅਜਿਹੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬੱਧ ਹੈ। ਧਾਰਾਵਾਂ 22 ਅਤੇ 23 ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਅਧਿਨੀਅਮ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸੰਸਦ ਅੱਗੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

8. ਅਧਿਨੀਅਮ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਪੱਧਰਾਂ ਉੱਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਸਮਨਵਿਤ ਅਤੇ ਸਮਾਂਜਸ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਗੁਣਵੱਤਾਪੂਰਨ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਮਾਤਰਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਮਾਨਕਾਂ ਦੀ ਉਚਿਤ ਦੇਖਭਾਲ ਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਤੰਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਉਪਯੁਕਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਫਰਜ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੌਂਸਲ 'ਤੇ ਪਾਈ ਗਈ ਹੈ ਇਸ ਤੋਂ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਅਜਿਹੇ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਣ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਜਿਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਵੇ; ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਤਾਲਮੇਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਸਿਸਟਮ ਵਿੱਚ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਹੋਣ ਦਾ; ਦੀ ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ, ਇਸਲਈ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਆਦਰਸ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਅਨੁਕੂਲ, ਪ੍ਰਾਪਤੀਯੋਗ ਅਤੇ ਸਾਂਭਵਯੋਗ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੋਗਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਗਿਣਤਾਤਮਕ ਅਤੇ ਗੁਣਾਤਮਕ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਦੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇਸ਼ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ, ਉਹ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕਸਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਤਾਲਮੇਲ ਅਤੇ ਏਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਹ ਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਆਬਾਦੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਹਨ ਪਛੜੇਪਣ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੱਖੇ। ਇਹ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੌਤਿਕ ਜਾਂ

ਬੌਧਿਕ ਕਮੀਆਂ ਦੀ ਪਰ ਵਿਕਾਸ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੁੱਲ ਭਲੇ ਵਿੱਚ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣ ਦੇ ਮੌਕਿਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਲਈ। ਬੇਲੋੜਾ ਉੱਚਾ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਜਾਂ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦਰਸ਼ ਜਾਂ ਮਾਪਦੰਡ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ, ਪਰ ਨਤੀਜਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਮੀਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਲੀਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਤੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਹੱਕਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀ। ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਹਿਸ ਲਈ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਆਰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕੀ ਹੈ ਕੋਸ਼ਲ ਕੋਲ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਹਨ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸਟੇਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਕਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੋਸ਼ਲ ਨੇ ਖੇਤਰੀ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਚਾਰ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਭੂਗੋਲਿਕ ਜ਼ੋਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਗਠਨ ਅਤੇ ਕੰਮਕਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਕੋਸ਼ਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਸ਼ਲ ਕੋਲ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਾਜਾਂ ਅਤੇ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਅਤੇ ਕੰਮ ਵੀ। ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੈ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਤੇ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅੱਗੇ, ਇਹ ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਸੰਸਦ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ਿਆਂ 'ਤੇ, ਰਾਜ 44-ਸੈਕਿੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 11 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸੂਚੀ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੈਧ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਚਾਲੀ-ਦੂਜਾ ਸੇਧ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਤੁਰੰਤ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 372 ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਮਾਨਜਨਕਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9. ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ [ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ] ਐਕਟ। ਧਾਰਾ 1 [3] ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਚਾਰਿਤ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਏ ਬਿਨਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਗੈਰ-ਸਿੱਖਿਆ ਸਟਾਫ਼ ਵੀ ਇਸ ਉਪਾਯ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ, ਮੁਰਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 [3] "ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ" ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ [i] ਕੋਈ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, [ii] ਕੋਈ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖੇਤਰਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲਾਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2[8] "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ:- ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾ ਮੰਗਦਾ ਹੋਵੇ-

[8] "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਾਲਜ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ-

(ਅ) ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਜਾਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ; ਜਾਂ

(ਬ) ਕੇਵਲ ਧਾਰਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਪਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਣ ਵਾਲਾ;

ਧਾਰਾ 3 ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਧਾਰਾ 4 ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ, ਜੋ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਾਲਜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ [ਅ] ਸਥਾਨਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀ ਲੋੜ; [ਬ] ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਆਪਣੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਨ, ਸਿਖਲਾਈ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜਾ ਕੋਰਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿਸੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਹੈ; [ਸੀ] ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਸਹੂਲਤਾਂ; [ਡੀ] ਸਿੱਖਿਆ ਲਈ ਉਪਕਰਣ, ਲੈਬੋਰੇਟਰੀ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਹੂਲਤਾਂ; [ਈ] ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਆਮਦਨ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ; ਅਤੇ [ਐਫ] ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਵਰਣਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਹਰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਵੀ ਕੁਝ ਕਰੇ ਗਏ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5[1] ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5[3] ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 5 [1] ਅਧੀਨ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮਿਲੀ ਹੋਵੇ। ਧਾਰਾ 8, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਾਰਮਿਕ ਜਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਨਾਲ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਬਿਨਾਂ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 [1] ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਰ ਅਤੇ ਅਵਧੀ ਲਈ ਅਨੁਦਾਨ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 10 [2] ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਐਕਟ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰੇ, ਜਾਂ ਜੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਲਏ ਗਏ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਹੋਣ, ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 10 [1] ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਦਾਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰੋਕ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 11 ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ [ਘੱਟਗਿਣਤੀ ਕਾਲਜ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ] ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਕਮੇਟੀ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸੀਨੀਅਰ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਨੈਕਰੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 14 ਫਿਰ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਾਲਜ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਅਤੇ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵਿਦਿਅਕ ਏਜੰਸੀ। ਫੰਕਸ਼ਨ [a] ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹਨ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਅਤੇ ਫੰਡਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦਾ ਆਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ; [b] ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ [c] ਵਿਰੁੱਧ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ [2] 14 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਏਜੰਸੀ ਕਾਲਜ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ [3] ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਲਜ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ- ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਏਜੰਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 15 ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਪ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾਉਣ। ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਜਾਂ ਰੋਕ ਵਿੱਚ

ਕਮੀ ਜਾਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਨੁਭਾਗ 24 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਏ IV ਜੋ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ [i] ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਜਾਂ [ii] ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਵਾਰਡ, ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਅਵਾਰਡ, ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਜਾਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਜਾਂ [iii] ਦੇ ਕਿਸੇ ਨਿਰਣੇ, ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਬਿਨਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਹੋ ਸਕੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਸ ਲਈ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਧਿਐਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 28 ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਫੀਸ ਚਾਰਜ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੁਗਤਾਨ ਲੈਣਾ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 30 ਲੈਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜੋ ਵਿਦਿਅਕ ਏਜੰਸੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਜਿਹੀ ਏਜੰਸੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਕਰਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 34 ਅਜਿਹੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਡਿਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 35 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ, ਇਸਦੀ ਇਮਾਰਤ, ਪ੍ਰਯੋਗਸ਼ਾਲਾਵਾਂ, ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀਆਂ, ਵਰਕਸ਼ਾਪਾਂ ਅਤੇ ਸਾਜ਼ੋ-ਸਾਮਾਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਜਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ, ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਜਾਂ ਜਾਂਚ/ਇਹ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 37 ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਐਚ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 38 ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ। ਸੈਕਸ਼ਨ 41 ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ। ਧਾਰਾ 49 ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਰੋਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 52 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ। ਧਾਰਾ 53 ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਟੇਟ ਐਕਟ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ ਸਾਡੇ ਮਕਸਦ ਲਈ ਨੋਟ ਕੀਤਾ।

10. ਕਿਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 53 ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਤਮਿਲਨਾਡੂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ (ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਨਿਯਮ, 1976 ਕਹਿਲਾਏ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 11 [1] ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਾਲਜੀਏਟ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਵਰਕਲੋਡ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪੱਖ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 11 [1-ਏ] [1-ਬੀ], [1-ਸੀ] ਅਤੇ [1-ਡੀ] ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਪਿੱਛੜੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਦਾ ਬਾਕੀ ਭਾਗ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਨਿਯਮ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੁੱਕਿ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 [3] ਇਸਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਕਾਲਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ

ਕਾਲਜਾਂ, ਉੱਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 2 [ਬੀ] ਤੋਂ, ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2 [ਬੀ] "ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ:

"2. ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ.- ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਸੰਦਰਭ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰੇ-

[ਬੀ]. "ਕਾਲਜ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਰਟਸ ਅਤੇ ਸਾਇੰਸ ਕਾਲਜ, ਅਧਿਆਪਕ ਸਿੱਖਲਾਈ ਕਾਲਜ, ਫਿਜ਼ੀਕਲ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਕਾਲਜ, ਓਰੀਐਂਟਲ ਕਾਲਜ, ਸੇਸ਼ਲ ਵਰਕ ਅਤੇ ਮਿਊਜ਼ਿਕ ਕਾਲਜ ਦੀ ਸਕੂਲ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ।"

ਇਹ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ "ਮਤਲਬ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ" ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਜਾਤੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ ਤੇ ਗਿਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਜੇ ਤੱਕ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਸਮੇਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 10001-03 ਦੇ 1983 ਪੀ. ਕਾਸੀਆਗਮ & ਓਰਸ. ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ.ਜੀ. ਕਾਲਜ ਆਫ ਟੈਕਨੋਲੋਜੀ, ਅੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 1[3] ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਵਿਆਪਕ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 2[8] ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਲਜ" ਦੀ ਵਿਆਪਕ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧ ਕੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਿਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦਿਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਦੇ ਆਵੰਟਨ ਅਤੇ ਵਿਤਰਣ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰੇਨਿੰਗ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਦਾ ਗਠਨ, ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਜਾਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਕੋਰਸਾਂ, ਭੌਤਿਕ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ, ਸਟਾਫ ਪੈਟਰਨ, ਸਟਾਫ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਕੁਆਲਿਟੀ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ, ਟਿਊਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਪਾਰੀਕਰਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ, ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ, ਕੋਰਸਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣਾ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਖੇਤਰੀ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਜ ਕਰ ਸਕਣ, ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਰਗੇ ਮਾਮਲੇ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਤੇ ਸਮਨਵਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਗੁਣਵੱਤਾਪੂਰਣ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿੱਚ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਅਨ ਲਿਸਟ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 65 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਧਾਨਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਉਕਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਗਾਊਂ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਉਹ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜੋ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਖਾਲੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਟਰੱਸਟ ਦੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖਾਲੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।

12. ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1923 ਬਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਾਜ ਐਕਟ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 2[a] "ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਥਾਪਿਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲਈ

ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 [aa] "ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਖਿਤਾਬਾਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀ-ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2[aaa] "ਸਵੈ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਵ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੈ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2 [aaaa] "ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਜਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਲਈ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2[2] "ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀਆਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂਦੇ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 2[gg] "ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਾਲਜ" ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀਆਂ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਡਿਗਰੀਆਂ ਲਈ ਅਗਾਊਂ ਜਾਂਦੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਮੁਹੱਈਆ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਸਰਬੋਚ ਸੰਚਾਲਨ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਧੀਨ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ, ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਸਟੈਚਿਊਟਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ, ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਡੀਨੈਂਸਾਂ ਜਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ [6] ਅਧੀਨ ਕਾਲਜਾਂ ਜਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਤੋਂ ਸੰਬੰਧਤਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਸੈਨੇਟ ਕੋਲ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜਾਂ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ, ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਲੈਕਚਰਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੈਨੇਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਉਪ-ਧਾਰਾ [11] ਅਧੀਨ ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕਾਲਜਾਂ ਅਤੇ ਹੋਸਟਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ [12] ਇਸ ਨੂੰ ਡਿਗਰੀਆਂ, ਖਿਤਾਬਾਂ, ਡਿਪਲੋਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਹੋਰ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ, ਫੈਲੋਸ਼ਿਪਾਂ, ਯਾਤਰਾ ਫੈਲੋਸ਼ਿਪਾਂ, ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ, ਬਰਸਰੀਆਂ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ, ਮੈਡਲਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਮਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ [17] ਸੈਨੇਟ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤਾ ਲਈ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੀਸਾਂ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ, ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਲਈ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟਾਂ ਦੀ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਆਦਿ ਲਈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 18 ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਦੇ ਗਠਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 [ਜੀ] ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ, ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰਾਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਾਠਕ ਅਤੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਅਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸੇਵਕ, ਆਪਣੀਆਂ ਤਨਖਾਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹੇਰਾਂ ਵਿੱਚ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19 [ਜੇਜੇ] ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇਸ ਕੋਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਾਲ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਅਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਜੋਂ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 [1] ਦੇ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕਾਲਜਾਂ, ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤੇ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਅਕਾਦਮਿਕ ਕੌਂਸਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ। ਸੈਕਸ਼ਨ 19[n] ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19[o] ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਇਮਤਿਹਾਨਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਸਬੰਧੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 19[p] ਦੇ ਅਧੀਨ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।

ਸੈਨੇਟ ਅਤੇ ਸਿੰਡੀਕੇਟ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ

ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਥਾਨਕ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਲਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਪਾਠਕ੍ਰਮ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਖਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ, ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅਗਾਉਂ ਨਾ ਭੇਜਣ, ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ, ਸੰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਜਾਂ ਕਾਲਜ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੋਰਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦੀ ਸਿਫਾਰਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ 44-ਏ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਨ ਦੇਣ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਸਥਾਈ ਸੰਬੰਧਨ ਲਈ ਵਾਧੂ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਤੁਲਨਾ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਸੰਸਥਾਨ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਅਤੇ ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਹੈ। ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ, ਇਹ ਕੌਂਸਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਆਵੰਟਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵੰਡਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਵਿਕਸਿਤ ਕਰਨਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਤੰਤਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਕੋਰਸਾਂ, ਪਾਠਕ੍ਰਮਾਂ, ਸਟਾਫ ਪੈਟਰਨ, ਸਟਾਫ ਯੋਗਤਾਵਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆਵਾਂ ਲਈ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਟਿਊਸ਼ਨ ਫੀਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੀਸਾਂ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਨਵੇਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਵੇਂ ਕੋਰਸਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣਾ, ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਯੱਤਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਮਿਆਰ ਤੈਅ ਕਰਨਾ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਨਾ, ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਕੋਰਸਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਜਾਂ ਬੰਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੱਧਰਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਯੋਗ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣਾ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨੈਸ਼ਨਲ ਬੋਰਡ ਆਫ ਐਕਰੀਡੀਟੇਸ਼ਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੋਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਜਾਂ ਨਾ-ਮਾਨਤਾ ਬਾਰੇ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕੌਂਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੇ ਚਾਲੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ ਲਿਸਟ ਆਈ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਧੀਨ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਜੋ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਲਜਾਂ ਵਰਗੇ ਤਕਨੀਕੀ ਕਾਲਜਾਂ ਦੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਾਰੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਚਾਲੂ ਰਹਿਣਗੇ ਪਰ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਤਾ ਦੇ ਗ੍ਰਾਂਟ ਅਤੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਪੀ.ਪੀ. ਰਾਓ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਉਲੇਖਿਤ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਪਰ ਇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 25 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਸਮੇਂ ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਹੋਰ, ਇਹ ਕਿ ਦੇਵੇਂ ਰਾਜ ਐਕਟ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ ਇਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੇ, ਹੋਰ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੋਲ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਤੋੜਨ ਦੀ ਖਾਸ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਛੀਨੀ

ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਐਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਤਾ ਲਈ ਜੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ। ਇਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰ, ਮਾਨਕ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਆਦਿ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਇਕਸਾਰ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਕਨੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਮਾਂਬੱਧ ਅਤੇ ਇਕੀਕ੍ਰਿਤ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸੈੱਟ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਵ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ, ਸਿਰਲੇਖਾਂ, ਡਿਗਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਮਿਆਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਸਟਿਸ ਰਾਉ ਨੇ ਜੀ.ਪੀ. ਸਟੀਵਰਟ ਬਨਾਮ ਬੀ.ਕੇ. ਰਾਯ ਚੌਧਰੀ, ਏ.ਆਈ.ਆਰ. (1939) ਕੈਲ.620 ਵਿੱਚ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਦੇ ਅਰਥ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਟੀਕਾ ਰਾਮਜੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਯੂ.ਪੀ., [1956] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 393 ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪਟਲੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,

"ਕੋਈ ਵਾਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨ ਤਬ ਤੱਕ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਨਹੀਂ ਕਰੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਟਕਰਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਕਰੇ 'ਕਰੋ' ਅਤੇ ਦੂਜਾ 'ਨਾ ਕਰੋ', ਇਸ ਨਜ਼ਰੀਏ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਸੰਭਵ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਅਸੀਂ ਛੇਤੀ ਹੀ ਬਿਆਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸੰਕੀਰਣ ਪਰੀਖਿਆ ਹੈ; ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਅਜਿਹੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ 'ਨਾ ਕਰੋ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਖੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਗੈਲਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ' ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, 'ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨੂੰ ਖੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵੇਚ ਸਕਦਾ, ਭਾਵ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਦਸ ਗੈਲਨ ਤੋਂ ਘੱਟ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ।' ਇੱਥੇ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਨਾਲ, ਜੇ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਖਤ ਹੈ; ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਇੱਕ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਕਿਸਮ ਸੀ ਜੋ [1896] AC 348 ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਣ ਲਈ ਆਈ।"

ਇਹੀ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਤਰਕ ਕਿ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ।

ਸ੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਮਲ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ, ਉਸ ਨੇ ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਚੁਣਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਉਪਕਰਣ, ਢਾਂਚਾ ਅਤੇ ਸਰੋਤ ਹਨ, ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਜੇ ਕੇਵਲ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਰਜੀਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਉਸ ਨੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਜਾਂ ਸਿੱਖਿਆ ਸਟਾਫ ਲਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਾਫੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅੰਕ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਸੀਮਿਤ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾਲ ਚੁਣਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਨਾਫਰਮਾਨੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਅਮਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚੇ ਸਰੋਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਨਾਲ ਉੱਚੇ ਅੰਕਾਂ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਕ੍ਰਮਵਾਰ, ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਹਨ ਅਪਲਾਈ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਗ੍ਹਾਵਾਂ, ਸੀਟਾਂ ਜਾਂ ਖਾਲੀਆਂ ਲਈ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਜਾਂ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਲਈ ਖਾਲੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਅਰਜ਼ੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ

ਕਹਿ ਕੇ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਅਧਿਨਿਯ

13. ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਰੰਗਨਾਥ ਮੁਧੇਲਕਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, [1963] ਸੁਪ. ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 112, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਐਕਟ, 1949 ਅਧੀਨ ਗੁਜਰਾਤੀ ਜਾਂ ਹਿੰਦੀ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਇਕਲੋਤੇ ਮਾਧਿਅਮ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਕੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਧਿਅਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੈਧ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸੱਤਵੇਂ ਸ਼ਡਿਊਲ ਦੀ ਸੂਚੀ। ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

".....ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਹ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਨਸਾ ਨਾਲ ਨਾ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਆਈਟਮਾਂ 63 ਤੋਂ 65 ਤੱਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਈਟਮਾਂ ਦੀ ਚੌਥੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਰਲੇਖ 'ਤੇ ਸਿੱਧਾ ਅਸਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਚੀ। ਦੀ ਆਈਟਮ 66 ਦੁਆਰਾ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਨੂੰ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਨਾਮਜ਼ਦ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਲੇਬਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ (ਪਰ ਐਂਟਰੀਆਂ 63 ਤੋਂ 65 ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਹੀਂ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਆ ਕਿਸ ਮਾਧਿਅਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਿਲੇਬਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਮਾਧਿਅਮ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਨਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਨੂੰ ਅਖਿਲ ਭਾਰਤੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਬਣਾਉਣ ਨਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਓਵਰਲੈਪਿੰਗ ਦੀ ਕੁਝ ਡਿਗਰੀ ਅਨਿਵਾਰਿਅ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਮ ਟੈਸਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇ ਹਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਲਈ ਹੱਲ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਸਿਰ ਉੱਤੇ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਸਿਲੇਬਸ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਕੋਰਸ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਜਾਂ ਮਾਧਿਅਮਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣਾ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੂਬੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਾਧਿਅਮ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਬਰਕਰਾਰੀ ਜਾਂ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਸੁਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ, ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵਿਸਤਾਰ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਮਤ ਸਾਪੇਕਸ਼ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਫਿਰ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠੇਗਾ ਜਿਸ ਨੂੰ "ਮੂਲ ਸਾਰ ਅਤੇ ਸਬਸਟੈਂਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ" ਦੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਜਾਂਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਅਧੀਨ ਐਂਟਰੀ 66 ਲਈ ਰਾਖੀ ਗਈ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਉੱਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਸਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਸਤਿਤਵ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਕੇਂਦਰ ਵੱਲੋਂ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਬਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਆਰਟ. 254 (1) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਦੇ ਵਰਚਸਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਭਾਵੇਂ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਨੇ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵਰਤੀ ਨਾ ਹੋਵੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਐਂਟਰੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੂਚੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਰਾਜ ਕਾਨੂੰਨ ਅਜੇ ਵੀ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ।

ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਾਵਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਲਿਸਟ I ਦੀ ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 66 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਮਾਂਬੰਧੀ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ, "ਸਮਾਂਬੰਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ, ਅਤੇ

"ਨਿਰਧਾਰਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਿਰਧਾਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਆਈਟਮ 66 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਬਹਿਸ ਚੈਰਾਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕੁਝ ਅਣਇੱਛੁਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਖੇਤਰੀ ਮਾਧਿਅਮ ਦੀ ਅਪਣਾਈ ਅਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਗਿਰਾਵਟ ਤੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਵਿਸ਼ਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੇਂਦਰੀ ਸੰਸਦ ਦੁਆਰਾ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਆਈਟਮ ਨੰਬਰ 66 ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਸਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਨਾ ਪਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਆਮ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੰਕੀਰਣ ਜਾਂ ਸੀਮਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਾਇਕ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਝੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਆਈਟਮਾਂ 66 ਜਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਸਮਾਂਬੱਧੀ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਿਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ। ਸਮਾਂਬੱਧੀ ਦਾ ਸਾਧਾਰਣ ਅਰਥ ਹਮਾਂਗੀ ਜਾਂ ਸਹੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਪੈਟਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਮਾਂਬੱਧੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਹ ਹਮਾਂਗੀ ਜਾਂ ਸਹਿਯੋਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸੰਬੰਧ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਲਿਸਟ I ਦੀ ਆਈਟਮ 66 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸੇ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਅਸਮਾਨ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਤਬੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਵਰਤਾਰੇ ਲਈ ਬੁਲਾਰਾ ਹੈ।

ਇਸ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਅਸਤਿੱਤਵ ਉੱਤੇ ਹੀ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਿਆਰਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਜਾਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਐਲਾਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਸਮਨਵਯ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਨਵਯ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਮ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰਤ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਰਣ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਇਸਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ "ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਮਾਧਿਅਮ" ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਵਜੋਂ ਮੱਦ ਨੰਬਰ 11 ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਇਹ 63 ਤੋਂ 66 ਤੱਕ ਦੀਆਂ ਮੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਮੱਦ 66 ਸੂਚੀ ਪਹਿਲੀ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਇਸਨੂੰ ਉਸ ਮੱਦ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੱਦ 11 ਸੂਚੀ ਦੂਜੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ.....

ਆਰ. ਚਿਤਰਲੇਖਾ & ਅਨੰਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ & ਅਨੰਜ., [1964] 6 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 368 ਸੰਵਿਧਾਨ ਪੀਠ ਦੀ ਬਹੁਮਤ ਨੇ ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਿਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਸੇਜ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਉਦਘੋਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ :

"ਇਹ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਪੈਸੇਜ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ II ਦੀ ਐਂਟਰੀ 11 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਐਂਟਰੀ "ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ" ਦੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਸਰਤ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਖਰਾਬ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੈਕੁਲੇਟਿਵ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਤਰਕ ਉੱਤੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਜਾਂ ਤਬਾਹਕੁਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ ਕਾਫੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਘਟਾ ਦੇਵੇ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸਵਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਤਿਰਿਕਤ-ਕੁਰੀਕੁਲਰ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਅੰਕਾਂ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੀਏ ਤੌਰ ਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ I ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਦੇ ਖੇਤਰ ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ

ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ।"

ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਲਾਵੂ ਨਰੋਂਦਰਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ. [1971] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 699, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਟੈਸਟ ਲਈ ਇੱਕ ਯੋਗਤਾ ਦਾ ਮਾਨਕ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ ਤੋਂ ਕਈ ਗੁਣਾ ਜ਼ਿਆਦਾ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਟੈਸਟ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਅਤੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੁਣਾਵ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਟੈਸਟ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਅਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣਾਵ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅੰਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਆਈ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਸ਼ਾ ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਨਿਪਟਦਿਆਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਹੇਠਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਟੈਸਟ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ ਆਈ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਧੀਨ ਸੰਸਦ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਕਤ ਐਂਟਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ:

"ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਖੋਜ ਅਤੇ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਸਮਾਂਜਸ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਐਂਟਰੀ ਸੰਸਦ ਨੂੰ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਾਲੇ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂਜਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਲਈ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਸ਼ੇ ਲਈ ਹੋਵੇ।"

ਡਾ. ਅੰਬੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਆਦਿ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ, ਐਲ.ਐਲ.ਆਰ.ਐਮ, ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ, ਮੀਰਤ ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਦਿ ਆਦਿ., [1987] ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 661 ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ, 1956 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਜੋ ਮੈਡੀਕਲ ਸੰਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਮੈਡੀਕਲ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਦਾਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਵਿਅਹਾਰਕ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਮਾਨਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਮਾਪਦੰਡ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਪਦੰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਸਿਖਲਾਈ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਮੈਰਿਟ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅੰਡਰਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ ਅਕਾਦਮਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਆਵੇਦਨ ਮੰਗਦਿਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸੀ ਕਿ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਡਿਗਰੀ ਜਾਂ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਨੇ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਡਿਗਰੀ ਅਤੇ ਡਿਪਲੋਮਾ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ 55 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਅਤੇ 52 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅੰਕ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹੋਣ। ਅਸਫਲ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 32 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅੰਕਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਬਾਰੇ ਗਿਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੇ ਅੱਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਖਿਲਾਫ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਠਿਆ ਸਵਾਲ ਸੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਅੰਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਗਤਾ M.B.B.S. ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਸੀ ਸੂਚੀ। ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਓ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲਾ ਸੀਮਤ ਅਤੇ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਹੈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇਹਨਾਂ ਕੋਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਲਈ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਚੋਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮਿਆਰ

ਨੂੰ ਥੱਲੇ ਰੱਖ ਕੇ ਯੋਗਤਾ, ਇਹ ਹਦਾਇਤ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕੰਨੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਮੈਡੀਕਲ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਹਨ ਐਕਟ ਅਧੀਨ- ਵਿੱਚ ਬਣਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਪੋਸਟ-ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਲੈਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣ ਲਈ ਗ੍ਰੈਜੂਏਟ ਕੋਰਸ ਕੋਰਸ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸੀਟਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵੱਧ ਸੀ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਯੋਗਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਪਲਬਧ ਸੀਟਾਂ।

ਓਸਮਾਨੀਆ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਟੀਚਰਜ਼ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਅਨੁ., [1987] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 949, ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਆਫ ਹਾਈਅਰ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1986 ਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸਬੰਧੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ ਦੂਰਦਰਸ਼ੀ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਤੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਅਗਾਂਹ ਲਿਜਾਣ ਅਤੇ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਿਆਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਰਾਜ ਐਕਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਗ੍ਰਾਂਟਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਸਿਰਫ ਨਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਸਨੂੰ ਅਧਿਨਿਯਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਲਿਸਟ ਆਈ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਅਧਿਨਿਯਮ, ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਿਸਟ ਆਈ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ। ਇਸਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ -

"1.4 ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਐਕਟ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਵੇਂ ਅਧਿਨਿਯਮ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਮਨਵਯ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ, ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਵਾਕ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਇੱਕੋ ਅਰਥ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕੋ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਵਰਣਨਾਂ ਅਤੇ ਨਾਮਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਨ ਵਰਗਾ ਹੈ।

1.5 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਰਸਤੇ ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਸ ਨੇ ਯੂ.ਜੀ.ਸੀ. ਐਕਟ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਐਕਟ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ।

1.6 ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੀ ਸਵਾਇਤਾ ਉੱਤੇ ਵਿਆਪਕ ਪ੍ਰਵਾਧਾਨ ਹਨ। ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਨੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਦੇ ਅਕਾਦਮਿਕ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਹਸਤੀਆਂ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

1.7 ਇਹ ਸੋਚਣਾ ਵੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਰਾਜ ਲਿਸਟ III ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਧਿਨਿਯਮ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਲਿਸਟ ਆਈ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਉੱਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਨਾ ਕਰੇ। ਅਜਿਹਾ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਕਮਿਸ਼ਨਰੇਟ ਐਕਟ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਹੈ। 14. ਸ੍ਰੀ ਰਾਵ ਨੇ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਲਜ ਅਪਰਯਾਪਤ ਢਾਂਚਾਗਤ ਸੁਵਿਧਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਕਮੀ ਕਾਰਨ ਅਖੀਰਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਉੱਤੇ ਲੈਣੀ ਪਵੇਗੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਲੈ ਲੈਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਚ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦਬਸਤ ਲਾਗੂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਰਿਕਾਰਡ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕ

14. ਸ੍ਰੀ ਰਾਓ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਲਜ ਅਦੁਕਵੇਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚੇ ਅਤੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ

ਆਖਰਕਾਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਕੂਲਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਚੁੱਕਣੀ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਾਖਲ ਹਨ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੋਰਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਕਾਲਜ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉੱਚ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਰਸਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਹ ਸੋਚਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕੋਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਘੱਟ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਸੰਚਾਲਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕੋਰਸ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਉਠਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕੋਂਸਲ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਉੱਚੇ ਮਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਧੀਨ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਂਸਲ ਵਿੱਚ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਵੀ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕੋਂਸਲ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਯੋਗ- ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਲੋੜ ਦੀਆਂ ਕਮੀਆਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਰਿਸ਼ਦ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ, ਸੇਧਾਂ ਲੰਬਿਤ ਹਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਕਨੀਕੀ ਸੰਸਥਾਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਾਨਤਾ ਰੱਦ ਕਰੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡ ਅਤੇ ਲੋੜਾਂ।

15. ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਜੋ ਕੁਝ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

[i] ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਸੂਚੀ ਦੇ ਐਂਟਰੀ 66 ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ "ਸਮਨਵਯ" ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਕੇਵਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਯੋਜਨਾ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਨ ਪੈਟਰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਮਨਵਯ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਮੇਲ-ਮਿਲਾਪ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਮਿਆਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬਲਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ "ਸਮਨਵਯ" ਨੂੰ ਯਾ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਜਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਹਰ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਮਤ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੈਧ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਕਾਰਣ ਦੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਇਰਾਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸਨੂੰ ਪੂਰਾ ਅਸਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

[ii] ਜਿਸ ਹੱਦ ਤਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਜਾਂ ਸੰਘੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਈ ਗਈ ਵਿਧਾਨ ਸਮੇਤ ਅਧੀਨ ਵਿਧਾਨ 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਬੇਅਸਰ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

[iii] ਜੇਕਰ ਦੋ ਵਿਧਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਅਨੁਚਛੇਦ 254 ਦੇ ਧਾਰਾ [2] ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ, ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਕੇਂਦਰੀ ਵਿਧਾਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ, ਇਹ ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

[iv] ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਸੰਘੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਨ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 25 ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

[v] ਜਦੋਂ ਉਪਲਬਧ ਸਥਿਤੀਆਂ/ਸੀਟਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਬਿਨੈਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੇਟੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਘੀ ਸੂਚੀ ਦੀ ਐਂਟਰੀ 66 'ਤੇ ਅਤਿਕ੍ਰਮਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

[vi] ਪਰ, ਜਦੋਂ ਸਥਿਤੀਆਂ/ਸੀਟਾਂ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਨਾ ਦੇਣ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਉਸ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਅਸੰਵਿਧਾਨਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਦੋਂ ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕਿਸੇ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਨਾ ਦੇਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸੰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ।

16. ਅਸੀਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਭਦੇ ਜੋ ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਅਸੰਗਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਖਾਸ ਛੁੱਟੀ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

ਨਤੀਜਤਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਜੋ ਕਿ ਅਸੰਗਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹਨ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਮੁਕੰਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਕਾਰਨਾਂ 'ਤੇ ਅਣਮੰਨਿਆਤਾ ਜਾਂ ਅਸੰਬੰਧਤਾ ਬੇਅਸਰ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵੀ.ਐਸ.ਐਸ.

ਅਪੀਲਾਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Vasu Gupta
Advocate